

Kirkeieren eller i Kjøbstæderne Kirkeinspectio-
nen skulde ønske at pryde Kirken med Oliema-
ling, er dette den usformeent. Der kan da
gaaes tilværks efter § 22.

Til § 18 er foreslaaet en Forandring af
sidste Punktum, ifølge hvilken Draining kun
fordres rundt om Kirken, ikke under Kirkegulvet
selv. Man har frygtet, at Murene kunde svækkes,
hvis de skulde gjenembrydes for at lede Drainrør
igjennem dem, og Draining udenom Kirken an-
sees tilstrækkelig, da Kirkerne ikke ere saa brede,
at Drainrørene ved at lægges udenom komme
i for lang Afstand indbyrdes.

I § 19 synes Ordene „paa en samlet Gien-
dom“ usnorodne, da det forbeholdes Ministeriet
efter Overtøelse af samtlige concrete Forhold
at give eller nægte sin Approbation til den om-
handlede Plan.

Til § 20 har man troet at burde foretrække
de Bestemmelser, som Canc. Skr. af 14 Decbr.
1841 og 16 Detbr. 1838 indeholde, for Lov-
udkastets, med hvilke Controllen kan blive me-
get ubehagelig og føre til et lidet ønskeligt An-
giveri.

Til § 21 er foreslaaet en ny Redaction,
hvorved Kirkegaardens Beplantning ikke af
Synet kan paabydes mod Kirkeierens Villie.
Da en saadan Beplantning siden kan gjøre en
kostbar Udbydelse af Kirkegaarden nødvendig,
bør den ikke kunne paatvinges ham.

Til § 22 er ligeledes foreslaaet en Omre-
daction, som gjør det muligt for Kirkeieren i
Aarets Løb at foretage Forfjonnelser ved Kir-
ken m. m., selv om han ikke har lagt Planen
dertil, da Synet sidst var samlet, eller vil op-
sætte Arbeidet, som han mulig ønsker fuldført
inden en bestemt Tid, indtil det atter samles.
Der er derhos aabnet Sognepræsten Leilighed
til at afgive sin Erklæring og forbeholdt Kir-
keieren, saavel selv at opgive, hvor lang Tid
han behøver til dette frivillig paatagne Arbej-
de, som, naar Provsten nægter sit Samtykke, at
indstille Sagen til Ministeriet.

Ogsaa til § 23 er foreslaaet en Omredac-
tion, hvorved tilsigtes at sjerne den, som det
synes urimelige, Bestemmelse, at Synet skal
forekrive Kirkeieren, hvor lang Tid han maa
anvende til det hele Arbejde, da dette tildeels
kan udføres uden paa nogen Maade at

forstyrre Gudstjenesten, samt at forebygge, at der
paalægges ham Bøde, naar han kan bevise,
at han og de af ham ansatte Arbeidere ikke
ere Skyld i Forhalingen. Hvor han ikke blot
har Undskyldninger, men en klar Retfærdiggjø-
relse at fremsøre, bør han ikke søge fritagelse
for Bøden som en Naade. Det er overladt
Amtmændene ved denne som ved andre lignende
Leiligheder at skønne, om der er Grund for det
Offentlige til at anlægge Sag.

Til § 26 er foreslaaet en Endring, ifølge
hvilken ikke en enkelt Forsømmelse, men kun
Forsømmelighed, skal kunne paadrage Skolelære-
ren Bøde. Lovudkastets Bestemmelse kunde lede
til, at en Fjende af Skolelæreren kunde angive
ham og paaføre ham Bøden, saasnart hans
Bud endog blot en enkelt Dag i tørt Veir havde
forsømt Træfrudernes Dplukning.

Hele Affnit III. foreslaaes at skulle udgaae
af følgende Grunde:

Udvalget kan ikke billige, at den Forplig-
telse, der ifølge D. L. 2—22—64 paahviler
formuende Kjøbstadkirker til i overordentlige
Tilfælde at komme Stiftets øvrige Kjøbstadkir-
ker til Hjælp ved Laan og Forstrækning, ud-
strækkes saavidt, at de skulle komme alle Kirker,
baade i og udenfor Stiftet, baade i Kjøbstæ-
derne og paa Landet, saaledes til Hjælp, og at
de, for at have Midler tilrede hertil, skulle
sættes under en Control, der forhindrer dem i
at bruge deres Indtægter til eget Lary. De
rigere Kjøbstadkirker have i Almindelighed er-
holdt deres Formue ved Gaver og Legater af
Privatpersoner, som særlig have havt denne
Kirkes og Byes Vel for Øje. Der bør derfor
ikke indføres, hvad der vilde nærme sig et Gien-
domsfællesskab mellem dem og alle andre Kjøb-
stadkirker, og endnu mindre bør de forpligtes
til at komme de Kirker til Hjælp med deres
Formue, som ere i privat Eie, da der fra dis-
ses Side slet ikke finder nogen Gjensidighed
Sted. En saadan Bestemmelse synes aldeles
ubillig; og skulde den, for at have denne Ubil-
lighed og fuldstændiggjøre sig, kunne lede til, at
ogsaa Forpligtelsen til at yde denne i Omfang
aldeles ubestemte Hjælp, ligesom nu ifølge Lov-
udkastet Berettigelsen til at erholde den, i Ti-
den udvidedes til alle Kirker, saa vilde den,